

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 9Er/1158/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215213485
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Mikušová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4215213485.2

Uznesenie

Okresný súd Komárno v exekučnej veci oprávneného: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Špitálska 4,6,8, Bratislava, IČO: 00 681 156, v konaní zast.: Martin Pavle s. r. o., advokátska kancelária, Pribinova 4, Bratislava, IČO: 36 860 450, proti povinnému: S.. Z. K., J.. XX.XX.XXXX, Q. XXXX, E., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 8.672,27 eur a trov exekúcie, takto

rozhodol:

Súd námietky povinnej proti exekúcii vedenej u súdnej exekútorke JUDr. Ivety Ailerovej, Exekútorický úrad Levice, Mlynská 3, pod sp. zn. 9Er/1158/2015 (EX 324/2015) zo dňa 27.10.2015 z a m i e t a .

Súd exekúciu z a s t a v u j e .

Súd p r i z n á v a súdnej exekútorke trovy exekúcie v sume 49,73 eur.

Súd oprávnenému ukladá povinnosť z a p l a t iť titulom trov exekúcie súdnej exekútorke sumu 49,73 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 03.07.2015 domáhal voči povinnej vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 8.672,27 eur a trov exekúcie, keď poukazoval na právoplatný a vykonateľný exekučný titul - Rozsudok Špecializovaného trestného súdu č.k. PK-2T/49/2013-1372 zo dňa 18.03.2013.

2. Okresný súd Komárno vydal dňa 09.09.2015 poverenie na vykonanie exekúcie č. 5401*128228 pre súdnu exekútorke JUDr. Alenu Szalayovú. Exekútorický úrad JUDr. Aleny Szalayovej zanikol ku dňu 15.06.2018 a jej ustanovenou nástupkyňou sa stala súdna exekútorke JUDr. Iveta Ailerová.

3. Dňa 06.11.2015 súdna exekútorke postúpila súdu námietky povinnej proti exekúcii. V predmetných námietkach proti exekúcii povinná uviedla, že koncom roka 2013 spísala Dohodu o vine a trestne s prokurátorkou Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, ktorej súčasťou bolo aj uznanie jej dlhu voči Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny, kde sa zaviazala uhradiť svoj dlh na základe pravidelných mesačných splátok. Na základe uvedeného bol vydaný Rozsudok Špecializovaného trestného súdu č.k. PK-2T/49/2013-1372 zo dňa 18.03.2013. Od uvedeného obdobia svoj dlh riadne spláca a neomeškala sa ani s jednou splátkou. Ďalej uviedla, že neskôr ju slovne požiadal právnik oprávneného, aby dvoj dlh splatila čo najskôr a nie podľa pôvodného splátkového kalendára. Následne na to mu povinná predložila ponuku jej spoločnosti s úmyslom svoj dlh splatiť dodaním jej výrobkov a následne dlh započítať. Do dnes na jej ponuku oficiálne oprávnený nereagoval. Bez vypovedania prvej zmluvy o Uznanie dlhu jej bolo doručené nové Uznanie dlhu a dohoda o splátkach, ktoré taktiež povinná podpísala a odoslala na adresu oprávneného. Zmluvu podpísala a zaslala oprávnenému. Nakoľko jej nebol vrátený späť výtlačok, kde by bolo jasne deklarované, že oprávnený odsúhlasil novú dohodu o splátkach, zastáva právny názor, že

jej záväzok plyní na základe pôvodnej dohody. Nevyhnutnou podmienkou k právoplatnosti dohody o splátkach je potrebný súhlas nielen dlžníka, ale aj veriteľa. Preto povinná postupovala podľa pôvodného splátkového kalendára, ktorý bol odsúhlasený oboma stranami. Ďalej poukazovala na skutočnosť, že výška istiny nie je správne vyčíslená a súčasný právny stav považuje za zmätočný, nakoľko oprávnený nepodpísal svoj vlastný návrh. Na záver povinná uviedla, že má záujem svoj dlh splatiť aj bez exekúcie a preto navrhuje splatenie dlhu podľa nového splátkového kalendára so súhlasom oprávneného aj povinného s reálnym vyčíslením istiny. Z uvedeného dôvodu žiada o zastavenie exekúcie.

4. Reagujúc na výzvu súdu dňa 26.11.2015 oprávnený doručil súdu vyjadrenie k námietkam povinnej proti exekúcii, v ktorom uviedol, že dňa 03.12.2013 ministerstvo zaslalo právnenému zástupcovi obvinenej prostredníctvom emailu návrh „Uznania záväzku a návrh splátkového kalendára“. Zo strany právneho zástupcu obvinenej, ani zo strany obvinenej nebola žiadna spätná reakcia na predmetný návrh „Uznania záväzku a splátkový kalendár“. Ministerstvu nikdy nebol doručený rovnopis „Uznania záväzku splátkového kalendára“ podpísaný Mgr. Jarmilou Pastorekovou, o čom svedčí aj to, že ako dôkaz bol Mgr. Jarmilou Pastorekovou predložený dokument „Uznanie záväzku a splátkového kalendára“ podpísaný len ňou a bez uvedenia dátumu podpisania a dopísania relevantných skutočností, napr. v bode II - dátum podpisu, v bode III - rodné číslo dlžníka. Súčasťou Rozsudku Špecializovaného trestného súdu č.k. PK-2T/49/2013-1372 zo dňa 18.03.2013 bola povinnosť Mgr. Jarmily Pastorekovej nahradiť škodu vo výške 10.572,27 eur poškodenému ministerstvu. Týmto rozsudkom nedošlo k uznaniu dlhu Mgr. Jarmily Pastorekovej voči ministerstvu, tak ako sa uvádza v námietkach voči exekúcii. Nie je preto pravda tvrdenie povinnej, že návrh „Uznania záväzku a splátkového kalendára“ riadne podpísala a odoslala na adresu ministerstva. Do dnešného dňa ministerstvu nebolo doručené a podpísané uznanie dlhu, tak ako uvádza povinná. Dlhy povinnej voči oprávnenému predstavoval ku dňu 15.01.2015 sumu 9.272,27 eur. Na základe uvedených skutočností v súlade so zákonom č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov ministerstvo dňa 22.01.2015 zaslalo povinnej doporučenú zásielku- návrh troch výtlačkov „Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“ za účelom ich podpisu. Zásielka sa dňa 13.02.2015 vrátila späť na ministerstvo s tým, že povinná ju k 11.02.2015 neprevzala v odbernej lehote. Dňa 17.02.2015 ministerstvo zaslalo právnenému zástupcovi obvinenej žiadosť o súčinnosť pri zabezpečení podpisu troch výtlačkov „Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“ jeho mandantkou Mgr. Jarmilou Pastorekovou a ich bezodkladnom zaslaní na adresu oprávneného. Právny zástupca obvinenej prevzal uvedenú žiadosť spolu s tromi výtlačkami dňa 18.02.2015. Nie je preto pravda tvrdenie povinnej uvádzane v bode 2 jej námietky, že právnik ministerstva ju požiadal slovnou, aby splatila svoj dlh čo najskôr a nie podľa pôvodného splátkového kalendára. Následne inicioval právny zástupca povinnej osobné stretnutie právneho zástupcu ministerstva s povinnou dňa 08.04.2015 v priestoroch jeho advokátskej kancelárie, kde mala povinná podpísať tri výtlačky „Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“. Na uvedenom stretnutí povinná oznámila, že má záujem o splatenie svojho zostávajúceho dlhu dodaním jej výrobkov- igelitových tašiek. Nakoľko o navrhnutom spôsobe vysporiadania záväzku nemohol právny zástupca oprávneného rozhodnúť okamžite na uvedenom stretnutí, oznámil povinnej, že bude informovaná o schválení resp. neschválení tohto spôsobu vysporiadania záväzku zo strany ministerstva. Povinná s uvedeným postupom súhlasila a bolo dohodnuté, že v prípade, že by ministerstvo nesúhlasilo s vysporiadaním záväzku dodaním výrobkov, podpíše povinná 3 výtlačky „Uznania záväzku a dohody o splátkach“ a zašle ich ministerstvu. Dňa 14.04.2015 ministerstvo zaslalo právnenému zástupcovi obvinenej prostredníctvom emailu oznámenie, v ktorom ho informovalo, že realizácia predmetného návrhu by spôsobovala problém v súvislosti so zákonom č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a preto ministerstvo musí návrh na úhradu dlžnej sumy formou dodania tovaru odmietnuť. Súčasne bol právny zástupca povinnej opätovne požiadaný o súčinnosť pri zabezpečení podpisu troch výtlačkov „Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“ jeho mandantkou a ich bezodkladnom zaslaní na ministerstvo. Skutočnosť o nemožnosti započítania dlhu bola povinnej oznámená opakovane aj telefonicky. Zo strany povinnej nebola k dnešnému dňu žiadna spätná reakcia na „Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“, ktorú mala k dispozícii prostredníctvom jej právneho zástupcu a ministerstvu nikdy neboli doručené výtlačky „Uznania záväzku a splátkového kalendára“ podpísané povinnou, o čom svedčí aj to, že ako dôkaz predkladá „Uznanie záväzku a dohody o splátkach“ podpísaný len ňou. Nie je preto pravda tvrdenie povinnej uvádzane v bode 3, že návrh „Uznania záväzku a dohoda o splátkach“ ako aj Zmluvu riadne podpísala a odoslala na adresu ministerstva. Oprávnený sa nestotožňuje s vyjadrením „Nakoľko mi nebol vrátený výtlačok, kde by jasne bolo deklarované, že ministerstvo odsúhlasilo novú dohodu o splátkach, zastávam právny názor, že môj záväzok plyní na základe pôvodnej dohody. Do dnešného dňa ministerstvu nebola doručená podpísaná „Dohoda o splátkach“ z roku 2015, tak ako to

uvádza povinná, takže ministerstvo nemohlo podpísať uvedený návrh a zaslať jeden výtlačok povinnej, keďže ním s podpisom povinnej do dnešného dňa nedisponuje. Oprávnený uviedol, že záväzok povinnej plynie z rozsudku Špecializovaného trestného súdu, nie z „pôvodnej dohody“. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má oprávnený za to, že námietky povinnej sú neopodstatnené a nie sú dôvodné.

5. Podľa § 243h ods. 1 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

V zmysle § 50 Exekučného poriadku jedným z dôvodov na podanie námietok je zánik vymáhaného nároku po vzniku exekučného titulu. Súd je toho názoru, že uvedené platí iba v prípade, ak okolnosť, ktorá spôsobila zánik vymáhaného nároku nastala pred začatím exekučného konania, teda pred dňom, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Súd musí v konaní o námietkach skúmať najmä skutočnosť, či povinný námietky podal opodstatnene, teda či sa exekučné konanie začalo oprávnene, t.j. či v čase začatia exekučného konania naozaj existoval nárok oprávneného voči povinnému vyplývajúci z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Výrok v uznesení o námietkach by mal teda v plnej miere zohľadňovať aj existenciu či neexistenciu zavinenia na strane oprávneného.

Podľa § 50 ods. 1 poslednej vety Exekučného poriadku, ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie, o námietkach netreba rozhodnúť. Súd poznamenáva, že vzhľadom na to, že súdny exekútor do dnešného dňa neoznámil súdu, že by upustil od vykonania exekúcie, súd bol povinný rozhodnúť o námietkach povinného.

6. V danom prípade povinná prevzala upovedomenie o začatí exekúcie dňa 16.10.2015, pričom námietky proti exekúcii podala na poštovú prepravu dňa 30.10.2015. Preto súd konštatuje, že námietky boli podané včas.

7. Po oboznámení sa s obsahom námietok povinnej proti exekúcii zo dňa 27.10.2015, vyjadrením oprávneného a na základe vyššie uvedených skutočností, súd dospel k záveru, že námietky proti exekúcii sú neopodstatnené. Povinná vo svojich námietkach proti exekúcii uviedla, že koncom roka 2013 spísala Dohodu o vine a trestne s prokurátorkou Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, ktorej súčasťou bolo aj uznanie jej dlhu voči Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny, kde sa zaviazala uhradiť svoj dlh na základe pravidelných mesačných splátok. Na základe uvedeného bol vydaný Rozsudok Špecializovaného trestného súdu č.k. PK-2T/49/2013-1372 zo dňa 18.03.2013. Od uvedeného obdobia svoj dlh riadne spláca a neomeškala sa ani s jednou splátkou. Ďalej uviedla, že neskôr ju slovne požiadal právnik oprávneného, aby dvoj dlh splatila čo najskôr a nie podľa pôvodného splátkového kalendára. Následne na to mu povinná predložila ponuku jej spoločnosti s úmyslom svoj dlh splatiť dodaním jej výrobkov a následne dlh započítať. Do dnes na jej ponuku oficiálne oprávnený nereagoval. Bez vypovedania prvej zmluvy o Uznanie dlhu jej bolo doručené nové Uznanie dlhu a dohoda o splátkach, ktoré taktiež povinný podpísala a odoslala na adresu oprávneného. Zmluvu podpísala a zaslala oprávnenému. Nakoľko jej nebol vrátený späť výtlačok, kde by bolo jasne deklarované, že oprávnený odsúhlasil novú dohodu o splátkach, zastáva právny názor, že jej záväzok plynie na základe pôvodnej dohody. Nevyhnutnou podmienkou k právoplatnosti dohody o splátkach je potrebný súhlas nielen dlžníka, ale aj veriteľa. Preto povinná postupovala podľa pôvodného splátkového kalendára, ktorý bol odsúhlasený oboma stranami. Ďalej poukazovala na skutočnosť, že výška istiny nie je správne vyčíslená a súčasný právny stav považuje za zmatečný, nakoľko oprávnený nepodpísal svoj vlastný návrh. Na záver povinná uviedla, že má záujem svoj

dlh splatiť aj bez exekúcie a preto navrhuje splatenie dlhu podľa nového splátkového kalendára so súhlasom oprávneného aj povinného s reálnym vyčíslením istiny. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že dňa 03.12.2013 ministerstvo zaslalo právnenému zástupcovi obvinenej prostredníctvom emailu návrh „Uznania záväzku a návrh splátkového kalendára“. Zo strany právneho zástupcu obvinenej, ani zo strany obvinenej nebola žiadna spätná reakcia na predmetný návrh „Uznania záväzku a splátkový kalendár“. Ministerstvu nikdy nebol doručený rovnopis „Uznania záväzku splátkového kalendára“ podpísaný Mgr. Jarmilou Pastorekovou, o čom svedčí aj to, že ako dôkaz bol Mgr. Jarmilou Pastorekovou predložený dokument „Uznanie záväzku a splátkového kalendára“ podpísaný len ňou a bez uvedenia dátumu podpísania a dopísania relevantných skutočností, napr. v bode II - dátum podpisu, v bode III - rodné číslo dlžníka. Súčasťou Rozsudku Špecializovaného trestného súdu č.k. PK-2T/49/2013-1372 zo dňa 18.03.2013 bola povinnosť Mgr. Jarmily Pastorekovej nahradiť škodu vo výške 10.572,27 eur poškodenému ministerstvu. Týmto rozsudkom nedošlo k uznaniu dlhu Mgr. Jarmily Pastorekovej voči ministerstvu, tak ako sa uvádza v námietkach voči exekúcii. Nie je preto pravda tvrdenie povinnej, že návrh „Uznania záväzku a splátkového kalendára“ riadne podpísala a odoslala na adresu ministerstva. Do dnešného dňa ministerstvu nebolo doručené a podpísané uznanie dlhu, tak ako uvádza povinná. Dlhy povinnej voči oprávnenému predstavoval ku dňu 15.01.2015 sumu 9.272,27 eur. Na základe uvedených skutočností v súlade so zákonom č. 374/2014 Z.z. o pohľadávkach štátu a o zmene a doplnení niektorých zákonov ministerstvo dňa 22.01.2015 zaslalo povinnej doporučenú zásielku- návrh troch výtláčkov „ Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“ za účelom ich podpisu. Zásielka sa dňa 13.02.2015 vrátila späť na ministerstvo s tým, že povinná ju k 11.02.2015 neprevzala v odbernej lehote. Dňa 17.02.2015 ministerstvo zaslalo právnenému zástupcovi obvinenej žiadosť o súčinnosť pri zabezpečení podpisu troch výtláčkov „Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“ jeho mandantkou Mgr. Jarmilou Pastorekovou a ich bezodkladnom zaslaní na adresu oprávneného. Právny zástupca obvinenej prevzal uvedenú žiadosť spolu s tromi výtláčkami dňa 18.02.2015. Nie je preto pravda tvrdenie povinnej uvádzane v bode 2 jej námietky, že právnik ministerstva ju požiadal slovne, aby splatila svoj dlh čo najskôr a nie podľa pôvodného splátkového kalendára. Následne inicioval právny zástupca povinnej osobné stretnutie právneho zástupcu ministerstva s povinnou dňa 08.04.2015 v priestoroch jeho advokátskej kancelárie, kde mala povinná podpísať tri výtláčky „Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“. Na uvedenom stretnutí povinná oznámila, že má záujem o splatení svojho zostávajúceho dlhu dodaním jej výrobkov- igelitových tašiek. Nakoľko o navrhnutom spôsobe vysporiadania záväzku nemohol právny zástupca oprávneného rozhodnúť okamžite na uvedenom stretnutí, oznámil povinnej, že bude informovaná o schválení resp. neschválení tohto spôsobu vysporiadania záväzku zo strany ministerstva. Povinná s uvedeným postupom súhlasila a bolo dohodnuté, že v prípade, že by ministerstvo nesúhlasilo s vysporiadaním záväzku dodaním výrobkov, podpíše povinná 3 výtláčky „Uznania záväzku a dohody o splátkach“ a zašle ich ministerstvu. Dňa 14.04.2015 ministerstvo zaslalo právnenému zástupcovi obvinenej prostredníctvom emailu oznámenie, v ktorom ho informovalo, že realizácia predmetného návrhu by spôsobovala problém v súvislosti so zákonom č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a preto ministerstvo musí návrh na úhradu dlžnej sumy formou dodania tovaru odmietnuť. Súčasne bol právny zástupca povinnej opätovne požiadaný o súčinnosť pri zabezpečení podpisu troch výtláčkov „Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“ jeho mandantkou a ich bezodkladnom zaslaní na ministerstvo. Skutočnosť o nemožnosti započítania dlhu bola povinnej oznámená opakovane aj telefonicky. Zo strany povinnej nebola k dnešnému dňu žiadna spätná reakcia na „Uznanie záväzku a dohoda o splátkach“, ktorú mala k dispozícii prostredníctvom jej právneho zástupcu a ministerstvu nikdy neboli doručené výtláčky „Uznania záväzku a splátkového kalendára“ podpísané povinnou, o čom svedčí aj to, že ako dôkaz predkladá „Uznanie záväzku a dohody o splátkach“ podpísaný len ňou. Nie je preto pravda tvrdenie povinnej uvádzane v bode 3, že návrh „Uznania záväzku a dohoda o splátkach“ ako aj Zmluvu riadne podpísala a odoslala na adresu ministerstva. Oprávnený sa nestotožňuje s vyjadrením „Nakoľko mi nebol vrátený výtláčok, kde by jasne bolo deklarované, že ministerstvo odsúhlasilo novú dohodu o splátkach, zastávam právny názor, že môj záväzok plynie na základe pôvodnej dohody. Do dnešného dňa ministerstvu nebola doručená podpísaná „Dohoda o splátkach“ z roku 2015, tak ako to uvádza povinná, takže ministerstvo nemohlo podpísať uvedený návrh a zaslať jeden výtláčok povinnej, keďže ním s podpisom povinnej do dnešného dňa nedisponuje. Oprávnený uviedol, že záväzok povinnej plynie z rozsudku Špecializovaného trestného súdu, nie z „pôvodnej dohody“.

8. Námietky proti exekúcii sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo

rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Pri vznesení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Procesné skutočnosti sú okolnosti, ktorých základ spočíva v nedostatku procesných podmienok, hmotnoprávne skutočnosti sú okolnosti, na základe ktorých spravidla dochádza k zániku vymáhaného nároku (najčastejšie splnením).

9. Súd dospel k záveru, že námietky povinnej proti exekúcii sú neopodstatnené, nakoľko povinná nepoukázala ani nepreukázala, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránili jeho vymáhateľnosti, taktiež žiadnym spôsobom nespochybnila existenciu svojho záväzku voči oprávnenému a ani nepoukázala na iné dôvody, pre ktoré by bola ďalšia exekúcia neprípustná. Za okolnosti alebo dôvody podľa predchádzajúcej vety nemožno považovať tvrdenia povinnej.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd v zmysle citovaných ustanovení Exekučného poriadku námietky povinnej proti exekúcii ako neopodstatnené v celom rozsahu zamietol tak, ako je to uvedené v prvej výrokovej vete tohto uznesenia.

11. Podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, exekúciu súd zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

12. Vzhľadom na to, že oprávnený navrhol exekúciu zastaviť, súd rozhodol tak, ako to je uvedené v druhej výrokovej vete tohto uznesenia.

13. Podľa § 196 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

14. Poukazujúc na vyššie citované zákonné ustanovenia, keďže si súdny exekútor uplatnil trovy exekúcie v súlade s vyššie uvedenou vyhláškou, súd priznal súdnemu exekútorovi minimálnu odmenu vo výške 39,83 eur vrátane 20 % DPH. Hotové výdavky titulom poštovného si súdny exekútor vyčíslil v sume 17,30 eur + 20% DPH. Súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu za také výdavky, ktorých vznik bolo možné riadne preukázať na základe dokladov nachádzajúcich sa v exekučnom spise. Preto súd priznal exekútorovi výdavky za poštovné, ktoré boli preukázané pripojením originálu doručenky alebo vrátenej obálky a to za 4 zásielok, teda v sume 9,30 eur vrátane DPH (3x 1,75 eur + 1x 3,00 eur + DPH). Súd nepriznal súdnej exekútorke titulom poštovného také hotové výdavky, ktoré vznikli aj v súvislosti s iným exekučným konaním (poštovné za doručovanie takej listiny, ku ktorej je originál doručenky pripojený v inom exekučnom spise a v predmetnom konaní sa nachádza len 3x fotokópia doručenky). Z takéhoto

postupu súdnej exekútorke jasne vyplýva, že si tieto hotové výdavky uplatňuje aj v súvislosti s iným exekučným konaním a súd nemôže súdnej exekútorke priznať duplicitne alebo viacnásobne výdavky, ktoré reálne vznikli iba raz..

15. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený žiadal zastaviť exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. c) EP, súd v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku na náhradu trov exekúcie v celkovej výške 49,73 eur zaviazal oprávneného, tak ako to je uvedené v štvrtej výrokovej vete tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému vyšším súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Komárno.

V sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.